

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1.

Titlul proiectului de act normativ

**Ordonanță a Guvernului
pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern**

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ	<p>Problemele existente în practica auditului public intern cu privire la înființarea Comitetelor de audit intern, dimensionarea compartimentelor de audit public intern, auditarea tuturor activităților derulate de entitatea publică, asigurarea independenței compartimentelor de audit public intern, avizarea rapoartelor de audit public intern, au condus la necesitatea emiterii prezentului act normativ.</p> <p>În acest sens, prin <i>Strategia dezvoltării auditului public intern din România în perioada 2021-2024</i>, aprobată de conducerea Ministerului Finanțelor, s-a prevăzut ca obiectiv strategic <i>Înființarea și consolidarea funcției de audit public intern în cadrul entităților publice</i>, iar ca activități de realizat:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) elaborarea cadrului legal pentru autorizarea structurilor asociative ale administrației publice locale care asigură funcția de audit intern în sistem de cooperare; b) identificarea posibilităților de actualizare și dezvoltare a cadrului normativ existent în domeniul auditului public intern, în scopul înființării și consolidării funcției de audit public intern în entitățile publice.
2.2. Descrierea situației actuale	<p>Cadrul juridic privind organizarea și exercitarea auditului intern în entitățile publice din România este asigurat de <i>Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare</i>.</p> <p>Prin acest act normativ au fost reglementate în principal aspecte ce țin de organizarea activității de audit public intern din entitățile publice, înființarea și funcționarea comitetelor de audit intern, desfășurarea activității de audit public intern, sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern, responsabilitățile și incompatibilitățile auditorilor interni, contravenții și sancțiuni aplicabile în domeniul auditului public intern.</p> <p>În aplicarea prevederilor <i>Legii nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare</i>, precum și în practica auditului public intern au fost identificate o serie de aspecte care influențează procesul de consolidare și dezvoltare a auditului intern în entitățile publice, astfel:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. La art. 23 lit. a) din <i>Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare</i>, se precizează că „<i>încălcarea obligației de a asigura cadrul organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit public</i>

intern, potrivit prevederilor art. 11 lit. a) din lege”, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei.

Totodată, la art. 11 lit. a) se precizează că *„conducătorul instituției publice sau, în cazul entității publice, organul de conducere colectivă are obligația asigurării cadrului organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit public intern”*.

Problema întâmpinată în stabilirea contravenției menționate este legată de înțelesul noțiunii de *„cadrul organizatoric și funcțional”* necesar desfășurării activității de audit public intern. Astfel, neclaritatea este dacă, cadrul organizatoric și funcțional presupune înființarea unui compartiment cu minimum 2 posturi de auditori interni, aprobate și bugetate, cu normă întreagă (art. 2 lit. f) sau aceasta include și dimensionarea compartimentului de audit public intern în funcție de volumul activităților și riscurile asociate acestora (art. 12 alin. (4)).

În practică, există entități publice care nu și-au organizat în mod corespunzător activitatea de audit public intern, deoarece termenul de *„cadrul organizatoric și funcțional”* nu este definit și explicat suficient prin reglementările legale în vigoare.

De asemenea, prin nedefinirea acestui termen există dificultăți și în aplicarea contravenției prevăzută la art. 23, lit. a) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, sancțiune care poate fi contestată în cazul aplicării.

2. La art. 2 lit. s) se precizează că instituția publică mică este *„instituția care derulează un buget anual de până la nivelul echivalentului în lei a 100.000 euro, pe o perioadă de 3 ani consecutiv”*. La aceste entități auditul intern este asigurat de către compartimentele de audit intern din cadrul Ministerului Finanțelor. Neclaritatea este legată de bugetul ce trebuie luat în calcul pentru stabilirea echivalentului în lei: *bugetul aprobat sau bugetul executat*.

3. Potrivit art. 13 lit. d) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, recomandările neînsușite se raportează la Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul public Intern.

Însă, în practică, termenul de *„recomandări neînsușite”* este înțeles și aplicat diferit la nivelul entităților publice, atât de conducerea entității, cât și de auditorii interni, ceea ce are implicații cu privire la valorificarea rezultatelor misiunilor de audit public intern.

Astfel, există situații în care recomandările neacceptate de către structurile auditate sunt raportate de auditorii interni ca fiind recomandări neînsușite sau situații în care conducătorul entității publice nu avizează rapoartele de audit public intern, iar auditorii interni nu cunosc cum trebuie procedat cu privire la valorificarea recomandărilor din raportul de audit public intern.

4. La art. 8 lit. i) UCAAPI are ca atribuție de a verifica respectarea de către compartimentele de audit public intern, inclusiv cele de la nivelul structurilor asociative, a normelor, instrucțiunilor, precum și a Codului de conduită etică a auditorului intern, de a evalua activitatea acestora și de

a iniția măsuri corective în cazul în care există abateri de la acestea, împreună cu conducătorul entității publice. Cadrul normativ nu precizează cum pot fi inițiate aceste măsuri corective având în vedere faptul că rapoartele de audit public intern în aceste situații nu se avizează de către conducătorul entității publice.

5. La art. 9 din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, se precizează că „*instituțiile publice centrale care derulează în cursul unui exercițiu bugetar un buget mai mare de 2 mld. lei, trebuie să constituie un comitet de audit intern pentru a acționa în vederea creșterii eficienței activității de audit public intern*”.

În practică, unele instituții publice centrale întâmpină dificultăți în constituirea comitetelor de audit public intern întrucât nu știu la ce să se raporteze când trebuie să ia decizia constituirii acestora: la *venituri* sau la *cheltuieli*, la *bugetul aprobat* sau la *bugetul executat*. Bugetul aprobat diferă în multe situații de bugetul executat, deoarece în cursul anului există modificări, în plus sau în minus ale bugetului urmare rectificărilor ce au loc.

De asemenea, există instituții publice centrale care nu știu cum să procedeze cu privire la decizia de înființare a comitetului de audit intern în situația în care au aprobat inițial un buget mai mare de 2 mld. lei, însă, pe perioada exercițiului financiar execuția bugetară a fost inferioară acestui prag valoric.

6. La art. 10 lit. b) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, se menționează ca atribuție a Comitetului de audit intern „*b) analizează și emite o opinie asupra recomandărilor formulate de auditorii interni, inclusiv asupra celor care nu au fost acceptate de conducătorul instituției publice centrale*”.

Punerea în practică a acestei atribuții presupune ca, după fiecare misiune de audit, înainte de emiterea raportului final de audit public intern, să fie întrunit Comitetul de audit intern pentru analiza și dezbateră recomandărilor formulate și emiterea unei opinii.

Însă, în majoritatea cazurilor, urmare misiunilor de audit desfășurate, recomandările formulate de auditorii interni sunt acceptate de către structurile auditate, însușite de conducătorul entității publice și raportul de audit public intern este valorificat. În această situație opinia membrilor Comitetului de audit intern cu privire la recomandările formulate nu mai are efecte.

Probleme apar în situația în care există divergențe între conducătorul entității publice și auditorii interni cu privire la însușirea, în totalitatea sau în parte, a recomandărilor formulate de auditorii interni și care nu pot fi implementate. În aceste situații se impune și opinia membrilor Comitetului de audit intern în ceea ce privește consecințele neimplementării recomandărilor, precum și a respectării normelor și procedurilor de către auditorii interni la formularea acestora.

De asemenea, se precizează că, organizarea de ședințe ale Comitetului de audit intern după fiecare misiune de audit intern implică și costuri ridicate

(membrii comitetelor de audit intern sunt remunerați cu 20% din salariul unui secretar de stat pentru fiecare ședință organizată).

O altă problemă în practică există în situația în care structurile de audit public intern din cadrul entităților aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea entității publice, raportează recomandări neînsușite, Comitetul de audit intern nu are ca atribuție analiza și emiterea unei opinii cu privire la consecințele neimplementării acestora.

7. La art. 12 alin. (1) din *Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare*, se precizează că „*compartimentul de audit public intern se constituie distinct în subordinea directă a conducătorului entității*”. Această prevedere nu este corelată cu dispozițiile art. 11 lit. a) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, și nici cu art. 50 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare*, în ceea ce privește subordonarea și raportarea auditului intern către organul colectiv de conducere.

8. La art. 12 alin. (4) din *Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare*, se precizează „*Compartimentul de audit public intern este dimensionat, ca număr de auditori, pe baza volumului de activitate și a mărimii riscurilor asociate, astfel încât să asigure auditarea activităților cuprinse în sfera auditului public intern*”.

Astfel, la dimensionarea compartimentului de audit public intern se au în vedere două criterii: volumul de activitate și mărimea riscurilor asociate activităților auditabile. În practică există situații când evaluarea riscurilor are caracter subiectiv, iar celălalt criteriu este foarte puțin utilizat, astfel că, analiza privind dimensionarea compartimentului de audit public intern devine una mai mult formală.

De asemenea, în multe situații conducătorii entităților publice nu înțeleg modul de analiză și fundamentare și propunerea de dimensionare a structurii de audit intern, formulată de auditorii interni, fapt pentru care nu dispun măsurile corespunzătoare. Consecința este subdimensionarea compartimentelor de audit public intern și imposibilitatea auditării tuturor activităților aflate în sfera auditului public intern.

9. La art. 15 alin. (2) din *Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare*, se menționează „*Compartimentul de audit public intern auditează, cel puțin o dată la 3 ani, fără a se limita la acestea, următoarele:*

a) *activitățile financiare sau cu implicații financiare desfășurate de entitatea publică din momentul constituirii angajamentelor până la utilizarea fondurilor de către beneficiarii finali, inclusiv a fondurilor provenite din finanțare externă;*

b) *plățile asumate prin angajamente bugetare și legale, inclusiv din fondurile comunitare;*

- c) *administrarea patrimoniului, precum și vânzarea, gajarea, concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;*
- d) *concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul public al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;*
- e) *constituirea veniturilor publice, respectiv modul de autorizare și stabilire a titlurilor de creanță, precum și a facilităților acordate la încasarea acestora;*
- f) *alocarea creditelor bugetare;*
- g) *sistemul contabil și fiabilitatea acestuia;*
- h) *sistemul de luare a deciziilor;*
- i) *sistemele de conducere și control, precum și riscurile asociate unor astfel de sisteme;*
- j) *sistemele informatice.”*

În practică, în multe cazuri, majoritatea compartimentelor de audit public intern au considerat că activitățile care sunt obligatoriu a fi cuprinse în auditare sunt cele menționate la art. 15 alin. (2) și au fundamentat și elaborat planurile de audit intern în acest sens, fără a lua în considerare și prevederile art. 15 alin. (1) care precizează că „*auditul public intern se exercită asupra tuturor activităților desfășurate în entitatea publică ...*”. În consecință o parte dintre activitățile desfășurate de entitatea publică nu sunt auditate cel puțin o dată la 3 ani.

10. La art. 17 din *Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare*, se menționează că ordinul de serviciu cuprinde scopul, obiectivele, tipul și durata auditului public intern, precum și echipa de audit. În practică, obiectivele menționate în ordinul de serviciu sunt cele din planul anual de audit și acestea sunt obiective generale.

Obiectivele misiunii de audit intern sunt rezultatul evaluării riscurilor și a controlului intern, tipul de audit și natura misiunii de audit. Acestea trebuie să fie clare, constructive și axate pe modul de îmbunătățire a activităților entității publice.

În practică neclaritățile sunt legate de obiectivele menționate prin ordinul de serviciu și obiectivele misiunii de audit intern stabilite ca rezultat al evaluării riscurilor și a controlului intern.

11. Urmare transmiterii proiectului raportului de audit public intern, structura auditată, dacă nu este de acord cu unele dintre constatări și recomandări poate formula punct de vedere. Aceste divergențe sunt discutate în cadrul unei ședințe de conciliere. Urmare concilierii unele aspecte pot fi acceptate de către echipa de audit dacă sunt justificate cu probe suplimentare, pentru altele nu se poate ajunge la un acord.

Neclaritatea este determinată de faptul că, atât pentru aspectele acceptate, cât și cele pentru care nu s-a ajuns la un acord nu este o abordare unitară în ceea ce privește cuprinderea lor în raportul de audit public intern și cine decide cu privire la forma finală a acestora.

12. La art. 19 alin. (4) din *Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare*, se menționează că raportul de audit public intern se transmite conducătorului entității publice care a aprobat misiunea de audit, în vederea analizei și avizării, însă nu este stabilit un termen în vederea avizării.

Lipsa unui termen de avizare a raportului de audit public intern are drept consecință faptul că, în unele situații rapoartele de audit public intern nu sunt avizate de conducătorul entității fără a exista o motivare sau aceste rapoarte sunt avizate la perioade mari de timp de la elaborarea lor, situație în care recomandările formulate nu mai sunt de actualitate sau nu se mai pot implementa.

De asemenea, în practică există situații în care conducătorul nu este de acord cu unele sau cu toate recomandările formulate prin raportul de audit public intern, caz în care nu cunoaște cum trebuie să procedeze, avizează raportul, respinge raportul, avizează parțial raportul, motivează sau nu recomandările cu care nu este de acord.

În unele cazuri, neavizarea rapoartelor de audit intern determină conducătorii compartimentelor de audit public intern să raporteze recomandările conținute de aceste rapoarte ca recomandări neînsușite de conducătorul entității, în alte cazuri nu se procedează astfel.

13. Prin *Legea nr. 191/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern*, s-a menționat că recunoașterea competențelor profesionale dobândite de auditorii interni se realizează pe baza corespondenței disciplinelor înscrise în foile matricole, aferente studiilor universitare, postuniversitare și în certificatele de absolvire cu recunoaștere națională, acordate în condițiile legii, cu domeniile din cadrul general de competențe profesionale. Pentru domeniile care nu se regăsesc în cadrul foilor matricole sau în echivalent, auditorii interni trebuie să își completeze pregătirea profesională prin programe organizate de instituții autorizate, finalizate prin diplome sau certificate de absolvire cu recunoaștere națională.

Reglementarea a avut la baza faptul că, prin același act normativ s-a reglementat posibilitatea ca funcția de audit intern la nivelul administrației publice locale să fie asigurată de către persoane fizice atestate, pe bază de contracte de servicii.

În spiritul acestor dispoziții, persoanele fizice care urmau să asigure funcția de audit intern pe bază de contracte de presări servicii trebuiau să fie atestate de Ministerul Finanțelor și să dețină calitatea de auditori interni.

Ulterior, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și de completare a unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 16/2013*, dispozițiile referitoare la efectuarea auditului public intern pe baza de contracte de prestări servicii de către persoane fizice atestate au fost abrogate. Astfel, atestarea persoanelor fizice a devenit inoperabilă și nu se mai justifică.

În același context precizăm că, sistemul de recunoaștere a competențelor profesionale dobândite de auditorii interni din entitățile publice, propus prin *Legea nr. 191/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern*, era imposibil de aplicat în practică, având în vedere următoarele:

- abordarea diferită de la o universitate la alta în ceea ce privește elaborarea, conținutul și autorizarea programelor de învățământ și implicit a competențelor furnizate;
- imposibilitatea universităților de a asigura o legătură directă între competențele profesionale specifice programelor de studii și competențele profesionale minime necesare obținerii certificatului de atestare;
- desființarea unora dintre universități sau programe de studii, ceea ce a făcut imposibilă obținerea informațiilor individuale legate de competențele profesionale dobândite de titularul diplomei;
- lipsa bazelor de date la nivelul universităților, în special cele mai vechi de 10 ani, și astfel imposibilitatea obținerii informațiilor referitoare la competențele profesionale furnizate prin programele de studii;
- acuratețea și completitudinea informațiilor furnizate de universități nu au corespuns întotdeauna așteptărilor;
- o parte dintre auditorii interni solicitanți ai certificatului de atestare dețin diplome universitare și foi matricole emise de universități din afara țării, pentru care era practic imposibil obținerea de informații cu privire la competențele profesionale dobândite de titularul diplomei;
- suspiciuni cu privire la certificatele cu recunoaștere națională eliberate de furnizori de pregătire profesională, având în vedere faptul că urmare unui program de studii de doar 20 ore, au fost furnizate competențe profesionale pe 7 domenii.

La cele menționate s-au adăugat și constrângerile bugetare existente la nivelul entităților publice, care au avut ca efect imposibilitatea participării auditorilor interni la programe de pregătire profesională în vederea dobândirii de competențe necesare obținerii certificatului de atestare.

În acest context, art. 20 alin. (4) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, a fost modificat prin *Ordonanța Guvernului nr. 19/2017, pentru modificarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III pct. 1 din Legea nr. 191/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern*, urmărindu-se a se crea un sistem de recunoaștere a competențelor pentru auditorii interni în funcție.

Însă, proiectul de act normativ privind *Metodologia de recunoașterea competențelor profesionale dobândite de auditorii interni din sectorul public în vederea obținerii certificatului de atestare*, a fost avizat negativ de către Ministerul Justiției, motivat astfel:

- prin proiectul de act normativ s-au reglementat raporturi de serviciu, ori funcționarul public este subiect al unui raport de serviciu, care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale;
- neobținerea certificatului de atestare produce consecințe juridice asupra raporturilor de serviciu ale funcționarului public, acesta fiind în imposibilitatea exercitării sarcinilor de serviciu;
- Curtea Constituțională a României, prin jurisprudența promovată a reținut că „*elementele esențiale referitoare la nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu ale unui funcționar public se referă intrinsec la statutul acestuia*”, precum și faptul că raporturile de serviciu ale unui funcționar public nu pot fi reglementate „*prin act având caracter infralegal*”;

Punctul de vedere al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici a fost în același sens, respectiv:

- nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici sunt reglementate la nivel primar, prin lege organică, ori Legea nr. 672/2002, republicată, cu completările ulterioare, are nivel inferior și reglementează doar organizarea și exercitarea auditului intern în entitățile publice;
- auditorii interni, în situația în care nu obțin certificatul de atestare, sunt în imposibilitatea exercitării atribuțiilor funcției publice pe care o ocupă, ceea ce reprezintă o măsură de natură a produce consecințe juridice asupra raporturilor de serviciu ale acestuia;
- raporturile de serviciu ale unui funcționar public nu pot fi reglementate „*prin act având caracter infralegal*”.

În același context, se menționează faptul că în prezent, nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici sunt reglementate prin O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ și nu pot face obiectul unui alt act normativ.

De asemenea, se mai precizează faptul că, persoanele care urmează să fie numite în funcția de auditor intern sau de șef al compartimentului de audit public intern înainte de a fi numiți în funcție trebuie să obțină un aviz în condițiile art. 12 alin. (2), respectiv art. 20 alin. (2) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*.

Prin avizul eliberat se asigură conducerii entității faptul că, persoana în cauză deține cunoștințe și abilități care-i permit să planifice și să realizeze misiunii de audit intern în entitățile publice. Obținerea, în această situație, a unui alt aviz/certificat ulterior ocupării funcției nu-și găsește oportunitatea și nu are justificare.

Având în vedere cele prezentate procedura de atestare a auditorilor interni din entitățile publice nu poate fi aplicată.

14. La art. 2 lit. i) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, se precizează: „*Sistemul de cooperare pentru asigurarea activității de audit public intern în entitățile publice locale - exercitarea activității de audit public intern pentru mai multe entități publice locale*

de compartimente de audit public intern organizate la nivelul structurilor județene cu personalitate juridică ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale recunoscute ca fiind de utilitate publică, precum și la nivelul altor structuri asociative de utilitate publică de interes general pentru administrația publică locală, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale; condițiile și termenii cooperării sunt stabiliți într-un singur acord de cooperare;”

Sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern a fost implementat ca soluție alternativă pentru entitățile publice locale care nu dispun de resurse financiare suficiente pentru asigurarea funcției de audit intern prin compartiment propriu de audit, precum și pentru a preveni asigurarea funcției de audit intern de către persoane fizice pe baza de contracte de servicii.

În prezent, compartimentele de audit intern înființate la nivelul structurilor asociative ale administrației publice locale, așa cum acestea sunt definite la art. 2 lit. v) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, asigură funcția de audit intern pentru circa 1700 unități administrativ teritoriale, însă acestea nu sunt dimensionate în mod corespunzător. Consecința este că activitățile aflate în aria auditului intern nu se pot cuprinde în auditare cel puțin o dată la 3 ani.

De asemenea, în practică, organizarea și asigurarea activității de audit intern în sistem de cooperare, de către structurile asociative ale administrației publice locale, nu prezintă o abordare unitară. Aceasta a condus la apariția de situații atipice și la probleme de funcționare, în raport cu reglementările legale în vigoare, astfel:

- activitatea de audit public intern este asigurată fără a exista în prealabil hotărâri ale autorităților deliberative ale entităților publice locale de aderare la acordul de cooperare;
- structura asociativă nu are menționat ca obiect de activitate în documentele constitutive, asigurarea funcției de audit public intern în sistem de cooperare;
- activitatea de audit public intern este asigurată pe baza a două sau mai multe acorduri de cooperare încheiate între structura asociativă și entitățile publice locale;
- nu este asigurată funcția de conducere a compartimentului de audit public intern organizat la nivelul structurii asociative;
- compartimentul de audit public intern organizat la nivelul structurii asociative nu este dimensionat, ca număr de auditori, astfel încât să asigure periodic auditarea întregii sfere auditabile;
- entitățile publice semnatare ale acordului de cooperare au prevăzut în organigramă și compartiment de audit public intern etc.

Cauza este generată de faptul că, structurile asociative ale administrației publice locale nu sunt supuse unui proces de avizare înainte de încheierea acordurilor de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern.

15. Activitatea de audit intern este o activitate independentă și obiectivă menită să adauge valoare entității publice prin formularea de recomandări

	<p>în vederea îmbunătățirii activității. De asemenea, contribuie la eficiența și eficacitatea managementului riscului, controlului intern și proceselor de guvernanță.</p> <p>În realizarea acestui scop persoanele care au calitatea de auditorii interni trebuie să-și exercite atribuțiile cu profesionalism, să fie obiective și imparțiale, lipsite de prejudecăți și să evite conflictele de interese, astfel încât activitatea de audit să contribuie la îmbunătățirea activităților entității publice.</p> <p>16. Potrivit art. 21 alin. (7) și (8) formarea profesională continuă a auditorilor interni este o obligație a acestora și o responsabilitate a conducătorului compartimentului de audit public intern și a conducătorului entității. Cadrul de reglementare menționează modalitățile prin care se poate asigura formarea profesională a auditorilor interni, însă nu precizează cum sunt identificate nevoile și stabilite temele de instruire, inclusiv în ceea ce privește perioadele de realizare.</p>
<p>2.3. Schimbări preconizate</p>	<p>Prin <i>proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern</i>, se propune:</p> <p>1. Definirea termenului de „<i>cadrul organizatoric și funcțional al activității de audit public intern</i>” ca reprezentând „<i>organizarea și asigurarea funcționării auditului public intern prin aprobarea în organigramă a unui compartiment de audit public intern cu cel puțin 2 posturi de auditori interni, cu normă întreagă și asigurarea resurselor financiare necesare funcționării sau asigurarea funcției de audit public intern de către organul ierarhic superior ori aderarea la sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern</i>”.</p> <p>Astfel, cadrul organizatoric și funcțional al activității de audit public intern, presupune:</p> <ul style="list-style-type: none"> - constituirea unui compartiment propriu de audit public intern în cadrul entității, dimensionat cu cel puțin 2 posturi de auditori interni, cu normă întreagă și asigurarea resurselor necesare funcționării acestuia; - asigurarea funcției de audit public intern de către organul ierarhic superior; - aderarea la sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern. <p>În situația în care activitatea de audit intern este furnizată prin una din aceste modalități se consideră că, entitatea are asigurat cadrul organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit public intern.</p> <p>Prin aceasta se asigură și condițiile necesare aplicării contravenției prevăzută de art. 23 lit. a) din <i>Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare</i>.</p> <p>2. Revizuirea termenului „<i>certificat de atestare</i>”, definit la art. 2 lit. e) din <i>Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare</i>, ca fiind documentul emis de Ministerul Finanțelor, prin Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern, care oferă dreptul ca o structură</p>

asociativă a administrației publice locale să asigure funcția de audit public intern în sistem de cooperare.

În acest sens, activitatea de audit public intern în sistem de cooperare se va asigura și desfășura în mod unitar și va fi furnizată de structurile asociative ale administrației publice locale care îndeplinesc condițiile și cerințele de atestare stabilite.

De asemenea, a fost revizuită definiția termenului de „*instituție publică mică*” definit la art. 2 lit. s) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în ceea ce privește limita maximă a cheltuielilor efectuate de către o instituție publică pentru a fi încadrată ca instituție publică mică, respectiv *instituția care efectuează anual cheltuieli de cel mult 500.000 lei pe o perioadă de 3 ani consecutivi*.

3. Definirea termenului de „*recomandări neînsușite*” respectiv „*recomandările cuprinse în raportul de audit public intern cu care conducătorul entității publice nu este de acord*”. Prin aceasta se elimină confuzia existentă în practică între recomandarea neînsușită și recomandarea neacceptată.

Recomandarea neacceptată este recomandarea cu care structura auditată nu este de acord, în timp ce recomandarea neînsușită este recomandarea cu care conducătorul entității nu este de acord.

Astfel, dacă conducătorul entității este de acord cu o recomandare, deși structura auditată nu a acceptat-o, aceasta trebuie implementată, situație în care produce efecte pentru entitatea publică. Dacă conducătorul entității nu este de acord cu o recomandare aceasta este considerată recomandare neînsușită și se raportează către organul ierarhic superior sau către Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern, după caz.

4. Revizuirea atribuțiilor Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern prevăzute la art. 8 lit. i) și lit. m) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în ceea ce privește inițierea măsurilor corective în cazul în care se constată nerespectarea normelor, instrucțiunilor, precum și a Codului privind conduita etică a auditorului intern sau de informare a structurilor competente în cazul în care există indicii de abateri disciplinare, respectiv coordonarea procesului de atestare a structurilor asociative ale autorităților publice locale.

Astfel, în cazul în care se constată urmare evaluărilor efectuate abateri de la normele și cerințele etice, aceste sunt aduse la cunoștința structurilor competente în vederea analizei și cercetării. De asemenea, se asigură competența necesară Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern de a desfășura procesul de atestare a structurilor asociative care asigură funcția de audit intern în sistem de cooperare.

5. Revizuirea textului prevăzut la art. 9 alin. (1) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în ceea ce privește limita maximă a cheltuielilor pe care o instituție publică centrală le efectuează în cursul unui exercițiu financiar și de la care trebuie să constituie un comitet de audit intern. Astfel, dacă instituția publică centrală efectuează cheltuieli

mai mari de 2.000.000.000 lei, în cursul unui exercițiu financiar, are obligația constituirii unui comitet de audit intern.

6. Revizuirea atribuției comitetului de audit intern stabilită la art. 10 lit. b) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, respectiv ca membrii comitetului de audit intern să analizeze și să emită o opinie, pe care să o comunice conducătorului entității publice și UCAAPI, atât pentru recomandările neînsușite de către conducătorul entității publice, cât și pentru recomandările neînsușite de conducătorul entității aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea entității, inclusiv din perspectiva respectării normelor și procedurilor specifice activității de audit public intern și a Codului privind conduita etică a auditorului intern. Astfel, opinia membrilor comitetului de audit intern privește pe de o parte consecințele în cazul neimplementării recomandării, iar pe de altă parte faptul că aceasta a fost formulată obiectiv, imparțial, fără prejudecăți și este bazată pe probe de audit.

7. Corelarea textului prevăzut la art. 12 alin (1) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, cu textul prevăzut la art. 11 lit. a), precum și cu textul prevăzut la art. 50 din *O.U.G. nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare*, în ceea ce privește constituirea compartimentului de audit public intern în subordinea directă a conducătorului entității sau, în cazul altor entități publice, a organului de conducere colectivă.

8. Revizuirea textului definit la art. 12 alin. (4) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, respectiv ca dimensionarea compartimentului de audit public intern, ca număr de auditori interni să se realizeze în funcție de volumul de activitate, activitățile aflate în sfera auditului public intern, durata medie a misiunilor de audit necesare pentru auditarea sferei, periodicitatea în auditare, precum și fondul de timp disponibil pentru realizarea misiunilor.

Modificarea intervine urmare faptului că majoritatea compartimentelor de audit public intern sunt subdimensionate, consecința fiind imposibilitatea auditării cel puțin o dată la patru ani a tuturor activităților derulate de entitatea publică.

Prin modificarea textului se asigură faptul că dimensionarea compartimentului de audit public intern se realizează, cu aprobarea conducătorului entității publice, pe baza unei analize care are în vedere următoarele criterii:

- volumul activităților desfășurate de entitatea publică;
- totalitatea activităților desfășurate de entitate publică și aflate în sfera auditului public intern;
- durata medie a misiunilor de audit public intern necesare pentru auditarea sferei;
- periodicitatea în auditare a activităților derulate de entitatea publică și aflate în sfera auditului public intern;
- fondul de timp disponibil pentru realizarea misiunilor.

9. Revizuirea textului definit la art. 15 din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în sensul că toate activitățile desfășurate de entitatea publică sunt activități aflate în sfera auditului public intern, inclusiv activitățile desfășurate de către entitățile publice aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea entității publice. Compartimentul de audit public intern trebuie să le cuprindă în auditare cel puțin o dată la 4 ani.

10. Revizuirea textului definit la art. 17 din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, pentru a clarifica faptul că obiectivele menționate prin ordinul de serviciu sunt obiective generale și completarea acestuia cu următoarele dispoziții:

- obiectivele specifice misiunii de audit public intern decurg din obiectivul general (menționat în ordinul de serviciu) și acestea trebuie să abordeze procesele de management al riscului, de control și de guvernanță asociate domeniului auditabil;

- obiectivele specifice trebuie definite cu claritate în funcție de rezultatul evaluării riscurilor și a controlului intern, tipul de audit și natura misiunii de audit;

- activitatea auditorilor interni, în cadrul misiunii de audit public intern se limitează la scopul și obiectivul general stabilit prin ordinul de serviciu.

Prin aceasta se urmărește, pe de o parte, definirea unor obiective la misiunea de audit clare, constructive și axate, în general, pe modul de îndeplinire a funcției publice de către structura auditată, iar pe de altă parte la stabilirea ariei de cuprindere a misiunii de audit intern la cerințele ordinului de serviciu.

11. Introducerea la art. 19 după alin. (3) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, de reglementări care creează obligativitatea echipei de audit de a menționa în raportul de audit public intern punctul de vedere al structurii auditate la proiectul raportului de audit public intern și modul de soluționare al aspectelor aflate în divergență, respectiv distinct cele acceptate de auditorii interni, de cele rămase în divergență în urma concilierii, care trebuie justificate de auditorii interni și asumate de conducătorul compartimentului de audit public intern, care decide și cu privire forma finală a acestora.

Prin aceasta conducătorul entității, în cazul în care are cunoștință cu privire la recomandările acceptate și cele neacceptate de către structura auditată, la fundamentarea auditorilor interni pentru recomandările rămase în divergență și poziția conducătorului compartimentului de audit public intern, are elemente suficiente de analiză și luarea deciziei de avizare a raportului de audit public intern.

12. Revizuirea textului definit la art. 19 alin. (4) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în sensul că, raportul de audit public intern se transmite conducătorului entității însoțit de punctul de vedere al structurii auditate și opinia conducătorului compartimentului de audit public intern cu privire la acesta.

Prin aceasta s-a stabilit că, raportul de audit public intern se transmite conducătorului entității publice în vederea avizării, însoțit de punctul de vedere formulat de structura auditată și opinia conducătorului compartimentului de audit public intern cu privire la recomandările care au făcut obiectul punctului de vedere.

13. Introducerea la art. 19 după alin. (4) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, a două noi alineate prin care s-a stabilit termenul în care conducătorul entității poate analiza și aviza Raportul de audit public intern, respectiv 30 zile lucrătoare de la data primirii acestuia, precum și modalitățile prin care conducătorul entității poate decide cu privire la avizarea raportului de audit public intern.

De asemenea, s-a menționat că, în situația în care raportul de audit public intern nu este avizat în termenul de 30 zile calendaristice recomandările formulate prin acesta sunt considerate ca fiind neînsușite.

14. Revizuirea textului definit la art. 19 alin. (5) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în sensul că, recomandările avizate, precum și cele neavizate se comunică structurii auditate.

15. Înlocuirea procedurii de atestare a auditorilor interni din entitățile publice cu procedura de atestare a structurilor asociative ale administrației publice locale, pentru asigurarea funcției de audit intern în sistem de cooperare și stabilirea criteriilor ce trebuie îndeplinite pentru obținerea certificatului, respectiv:

- a) membrii structurii asociative să fie unități administrativ teritoriale;
- b) structura asociativă să aibă personalitate juridică și să dețină statutul de utilitate publică;
- c) structura asociativă să aibă în statut asigurarea funcției de audit public intern în sistem de cooperare;
- d) existența hotărârilor autorităților deliberative ale entităților publice locale de aderare la sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern, minimum 2 hotărâri;
- e) existența hotărârii Adunării Generale a structurii asociative de înaintare a cererii în vederea obținerii atestării.

De asemenea, s-au reglementat ca și cerințe ale menținerii atestării, faptul că o structură asociativă a administrației publice locale în asigurarea funcției de audit public intern în sistem de cooperare poate să încheie un singur acord de cooperare (modificarea sau completarea acestuia se pot face prin acte adiționale) și să înființeze un singur compartiment de audit public intern, cu minimum 2 auditori interni, cu normă întreagă, prevăzut cu funcție de conducere sau de coordonare a activității.

Pentru asigurarea menținerii criteriilor de atestare ulterior obținerii certificatului de atestare, s-a propus ca Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern să realizeze evaluări periodice la structurile asociative atestate cu privire la respectarea criteriilor care au stat la baza obținerii certificatului de atestare.

Pentru cazurile în care, urmare verificărilor efectuate, structurile asociative nu mai respectă unul sau mai multe dintre criteriile și cerințele avute în vedere la avizare s-a propus ca certificatul de atestare să își piardă valabilitatea, dacă structura asociativă nu face demersurile necesare și îndeplinește criteriile stabilite în termen de 3 luni de la data constatării.

Certificatul de atestare își pierde valabilitatea și în situația în care nu sunt respectate cerințele cu privire la încheierea unui singur acord de cooperare și înființarea unui singur compartiment de audit public intern, precum și în cazul în care dimensionarea compartimentului de audit public intern nu se realizează în conformitate cu cerințele legale în vigoare.

16. Stabilirea modalității de dimensionare a compartimentelor de audit intern înființate în cadrul structurilor asociative, în vedere asigurării auditării ariei auditului public intern cel puțin o dată la 4 ani. Astfel numărul minim de posturi alocate și bugetate este de 2 posturi. Însă, în cazul acordurilor de cooperare unde numărul unităților administrativ teritoriale este mai mare de 5 unități administrativ teritoriale numărul de posturi aprobate și bugetate reprezintă primul număr natural mai are decât valoarea numerică rezultată în urma împărțirii la 5 a numărului unităților administrativ teritoriale membre ale acordului de cooperare.

De asemenea, s-a propus ca termenul pentru eliberarea certificatului de atestare să fie de 3 luni la data depunerii și înregistrării cererii, dacă sunt îndeplinite condițiile și cerințele stabilite pentru obținerea certificatului.

17. Revizuirea textului definit la art. 21 alin. (1) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în sensul că, auditorii interni au obligația să-și îndeplinească atribuțiile în mod independent și cu obiectivitate, cu profesionalism și integritate, aceștia trebuie să aibă o atitudine imparțială, fără prejudecăți și să evite conflictele de interese, astfel încât activitatea de audit intern să adauge valoare și să ajute la îmbunătățirea activităților entității publice.

Prin aceasta s-a asigurat că activitatea de audit intern se desfășoară de persoane cu o atitudine imparțială, obiectivă astfel încât aprecierile lor să se bazeze pe activități, fapte și dovezi indiscutabile, lipsite de orice prejudecăți.

18. Revizuirea textului definit la art. 21 alin. (7) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în sensul înțelegerii mai clare a modalităților de asigurare a pregătirii profesionale continue de către auditorii interni din entitățile publice.

19. Revizuirea textului definit la art. 21 alin. (9) din *Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare*, în sensul că, anual, conducătorul compartimentului de audit public intern trebuie să elaboreze un program de pregătire profesională a auditorilor interni și să asigure urmărirea realizării acestuia.

20. Pentru structurile asociative ale administrației publice locale care la data aprobării prezentei ordonanțe asigură funcția de audit intern în sistem de cooperare s-a stabilit obligația acestora de a obține certificatul

	<p>de atestare în termen de 9 luni de la data aprobării metodologiei de emitere a certificatului de atestare, precum și criteriile și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru obținerea certificatului.</p> <p>21. Acordul de cooperare încetează de drept în cazul în care structurile asociative ale administrației publice locale care la data aprobării prezentei ordonanțe asigură funcția de audit intern în sistem de cooperare și nu obțin certificatul de atestare în termen de 9 luni de la data aprobării metodologiei de emitere a certificatului de atestare. Acestea nu mai pot asigura funcția de audit intern în sistem de cooperare.</p> <p>22. Metodologia de atestare a structurilor asociative ale administrației publice locale în vederea asigurării funcției de audit public intern în sistem de cooperare se elaborează în termen de 90 zile de la data aprobării prezentei legi și se aprobă prin Ordin al ministrului finanțelor.</p> <p>De prevederile proiectului de act normativ beneficiază auditorii interni din entitățile publice care implementează în practică dispozițiile aprobate, structurile asociative ale administrației publice locale care trebuie să obțină atestare în vederea exercitării activității de audit public intern în sistem de cooperare, precum și Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern care monitorizează aplicarea unitară a dispozițiilor aprobate și care coordonează activitatea de audit public intern la nivel național.</p>
2.4. Alte informații	-

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	<p>Implementarea prevederilor proiectului de act normativ conduce la:</p> <ul style="list-style-type: none"> - consolidarea funcției de audit intern în entitățile publice; - creșterea calității în exercitarea acesteia; - întărirea compartimentelor de audit public intern din cadrul structurilor asociative ale administrației publice locale, care asigură funcția de audit intern în sistem de cooperare.
3.2. Impactul social	<p>Creșterea transparenței în utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public.</p> <p>Creșterea calității procesului de evaluare și de urmărire a modului de constituire și utilizare a resurselor publice de către unitățile administrativ teritoriale.</p>
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

principalilor indicatori macroeconomici	
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Instituie obținerea unui certificat de atestare pentru structurile asociative ale administrației publice locale în vederea asigurării funcției de audit intern în sistem de cooperare
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Implementarea prevederilor proiectului de act normativ va conduce la consolidarea funcției de audit intern în entitățile publice și la urmărirea mai bună a constituirii și utilizării resurselor publice.
3.9 Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- În mii lei (RON)						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2023	2024	2025	2026	
1	2	3	4	5	6	8
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
(ii) impozit pe venit	-	-	-	-	-	-
b) bugete locale:	-	-	-	-	-	-
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	-	-	-	-	-	-
(i) contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora)	-	-	-	-	-	-
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) Buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
b) Bugete locale:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-

c) Bugetul asigurărilor sociale de stat	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
d) alte tipuri de cheltuieli (se va menționa natura acestora)	-	-	-	-	-	-
4.3. Impactul financiar, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) Bugetul de stat	-	-	-	-	-	-
b) Bugetele locale	-	-	-	-	-	-
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.7. Prezentarea, în cadrul proiectelor de acte normative a căror adaptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată. b) declarație conform căreia majorarea de cheltuieli respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.	Proiectul de act normativ nu are impact și nu produce modificări ale veniturilor și cheltuielilor bugetare					
4.8. Alte informații	Nu este cazul.					

Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	Pentru realizarea procesului de atestare a structurilor asociative ale administrației publice locale în vederea asigurării funcției de audit intern în sistem de cooperare se va elabora și aproba prin Ordin al ministrului finanțelor <i>Metodologia de atestare a structurilor asociative ale administrației publice locale în vederea asigurării funcției de audit public intern în sistem de cooperare.</i>
--	--

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE).	Nu este cazul
5.3.1. Măsurile normative necesare transpunerii directivelor UE	Nu este cazul
5.3.2. Măsurile normative necesare aplicării actelor legislative UE	
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Nu este cazul
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ a fost supus analizei și dezbaterii Comitetului pentru Audit Public Intern și a obținut aviz favorabil (aviz nr. 449752/10.03.2022). De asemenea, propunerile de modificare și completarea a <i>Legii nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare</i> , formulate prin proiectul de act normativ sunt rezultatul problemelor existente în practica auditului public intern semnalate și discutate cu auditorii interni în cadrul seminariilor de pregătire organizate și desfășurate de UCAAPI.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ s-a transmis spre consultare structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, potrivit art. 3-5 din <i>Hotărârea Guvernului nr. 635/11.05.2022 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</i> (adresa 430535/01.07.2022).

	Până în prezent s-a primit răspuns de la ACoR (adresa nr. 197/07.07.2022), UNCJ (adresa nr. 3239/11.07.2022).
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Nu este cazul
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Consiliul Legislativ
6.6. Alte informații	

Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	Este îndeplinită procedura de asigurare a transparenței în administrația publică prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, prin afișarea pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor la data de 15.07.2022.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.	Nu este cazul
7.3. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 8-a Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ.	Nu este cazul
8.2. Alte informații	Nu au fost identificate

Pentru considerentele de mai sus s-a elaborat prezentul *Proiect de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern*, pe care, în forma prezentată, îl supunem spre aprobare.

MINISTRUL FINANTELOR

ADRIAN CÂCIU

Avizăm favorabil:

**VICEPRIM - MINISTRU,
MINISTRUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII**

SORIN MIHAI GRINDEANU

MINISTRUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

CSEKE ATTILA

MINISTRUL JUSTIȚIEI

MARIAN CĂTĂLIN PREDOIU